

USAID
DIN PARTEA POPORULUI
AMERICAN

RAPORT PRIVIND EVALUAREA TRANSPUNERII REGULAMENTULUI UNIUNII EUROPENE PRIVIND SERVICIILE DIGITALE (DSA)

2023

EXONERARE: Acest raport a fost realizat cu sprijinul poporului american prin intermediul Agenției Statelor Unite pentru Dezvoltare Internațională (USAID). Responsabilitatea cu privire la conținut aparține doar companiei Nathan Associates LLC și nu reflectă neapărat opinia USAID sau a Guvernului Statelor Unite ale Americii.

CUPRINS

INTRODUCERE	4
ANALIZA GENERALĂ A PREVEDERILOR REGULAMENTULUI DSA.....	5
SCOPUL REGULAMENTULUI	7
PREVEDERI RELEVANTE DIN PERSPECTIVA TRANSPUNERII	9
CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI	17

ABREVIERI ȘI ACRONIME

Abrevierea	Descifrare, definiție, explicație
CE	Comisia Europeană
DSA	Digital Service Act REGULAMENTUL (UE) 2022/2065 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale)
DMA	Digital Markets Act REGULAMENTUL (UE) 2022/1925 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI din 14 septembrie 2022 privind piețe contestabile și echitabile în sectorul digital și de modificare a Directivelor (UE) 2019/1937 și (UE) 2020/1828 (Regulamentul privind piețele digitale)
TFUE	Tratatul de Funcționare a Uniunii Europene
UE	Uniunea Europeană

INTRODUCERE

Ca urmare a transformărilor semnificative în contextul digital din momentul adoptării Directivei privind comerțul electronic cu două decenii în urmă, UE a adoptat noi politici pentru a aborda problemele care au apărut. Intermediarii online, în special platformele online, au devenit factori cruciali ai digitalizării, oferind astfel beneficii considerabile consumatorilor, încurajând inovația și permițând comerțul transfrontalier în interiorul și în afara Uniunii Europene (UE). Or, aceste platforme pot invoca și provocări, fiind canale pentru conținut ilegal și comerț cu bunuri și servicii ilegale. Unele din cele mai mari platforme de așa gen au devenit spații cvasi-publique pentru informații și comerț online, iar natura lor sistemică ridică îngrijorări cu privire la drepturile utilizatorilor, fluxurile de informații și protecția publică. Digital Services Act (DSA) și Digital Markets Act (DMA) vizează, în primul rând, furnizorii de servicii digitale cu influență substanțială pe piață ca intermediari și platforme online. În urma adoptării pachetului de servicii digitale de către Parlamentul European în iulie 2022, atât DSA, cât și DMA au fost adoptate de Consiliul Uniunii Europene și publicate în Jurnalul Oficial.

Cu referire la Republica Moldova, transpunerea DMA și DSA a fost inclusă în Planul Național de Acțiuni pentru îndeplinirea criteriilor de aderare la UE și implementarea Acordului de Asociere Republica Moldova-UE pentru 2023-2027, precum și versiunea actualizată a Anexei XXVIII-B la Acordul de Asociere Republica Moldova-UE. Deoarece cadrul de reglementare va avea impact asupra mediului de comerț electronic din Moldova, Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării (MDED) și Consiliul Economic pe lângă prim-ministru au solicitat sprijin pentru evaluarea gradului de pregătire a Republicii Moldova și au recomandat pașii necesari (adică, calendarul) pentru armonizarea legislației naționale cu DSA și DMA.

Se solicită evaluarea nivelului de pregătire juridică, instituțională și operațională a țării pentru implementarea și punerea în aplicare în mod eficient a reglementărilor UE, inclusiv: (i) Prezentarea unei viziuni holistice a nivelului de pregătire și a capacităților RM de a transpune DSA și DMA prin identificarea punctelor forte, punctelor slabe și a domeniilor care necesită atenție imediată sau dezvoltare ulterioară în vederea asigurării unei integrări cu succes a reglementărilor în cadrul legal și de reglementare național. (ii) Identificarea domeniilor din cadrul legal existent care necesită ajustare, modificare sau dezvoltare prin noi legi care se aliniază cu cerințele DSA și DMA. (iii) Consolidarea capacității și a capacității agențiilor sau organismelor guvernamentale relevante responsabile de supravegherea și aplicarea reglementărilor DSA și DMA. (iv) Oferirea unei analize cuprinzătoare a pieței serviciilor digitale și a platformelor online din RM pentru a identifica entitățile care ar putea intra în domeniul de aplicare al DSA și DMA

ANALIZA GENERALĂ A PREVEDERILOR REGULAMENTULUI DSA

Începând din anul 2000, au apărut noi tehnologii care îmbunătățesc disponibilitatea, eficiența, viteza, fiabilitatea, capacitatea și securitatea sistemelor în ceea ce privește transmiterea, posibilitatea de localizare și stocarea datelor online, ducând la crearea unui ecosistem online tot mai complex.

Serviciile societății informaționale și, în special, serviciile intermediare au devenit o parte importantă a economiei Uniunii și a vieții de zi cu zi a cetățenilor Uniunii. La douăzeci de ani de la adoptarea cadrului juridic existent aplicabil acestor servicii prevăzut de Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului, modele de afaceri și servicii noi și inovatoare, cum ar fi rețele sociale online și platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții, au permis utilizatorilor comerciali și consumatorilor să disemineze și să acceseze informații și să efectueze tranzacții în moduri inedite. În prezent, majoritatea cetățenilor Uniunii utilizează zilnic aceste servicii. Cu toate acestea, transformarea digitală și utilizarea sporită a acestor servicii au dat naștere și unor noi riscuri și provocări pentru destinarii individuali ai serviciului relevant, pentru întreprinderi și pentru societate în ansamblul său.

Un comportament responsabil și diligent din partea furnizorilor de servicii intermediare este esențial pentru un mediu online sigur, previzibil și de încredere și pentru a permite cetățenilor Uniunii și altor persoane să își exercite drepturile fundamentale garantate de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene¹ (denumită în continuare „Carta”), în special libertatea de exprimare și de informare, libertatea de a desfășura o activitate comercială (art. 16), dreptul la nediscriminare și atingerea unui nivel înalt de protecție a consumatorilor.

Pentru a asigura eficacitatea normelor prevăzute în prezentul regulament și condiții de concurență echitabile în cadrul pieței interne, respectivele norme ar trebui să se aplice furnizorilor de servicii intermediare indiferent de locul lor de stabilire sau de localizarea lor, în măsura în care aceștia oferă servicii în Uniune, demonstrând o legătură substanțială cu Uniunea.

Regulamentul nu ar trebui să aducă atingere altor acte din dreptul Uniunii care reglementează furnizarea de servicii ale societății informaționale în general, care reglementează alte aspecte ale furnizării de servicii intermediare pe piața internă sau care detaliază și completează normele armonizate prevăzute în prezentul regulament, în mod similar, din motive de claritate, dreptului Uniunii privind protecția consumatorilor, precum și în dreptul de autor și drepturile conexe.

În cazul în care unele dintre serviciile furnizate de un furnizor intră sub incidența prezentului regulament, iar altele nu intră sau în cazul în care serviciile furnizate de un furnizor sunt vizate în secțiuni diferite ale prezentului regulament, dispozițiile relevante din prezentul regulament ar trebui să se aplice numai cu privire la serviciile respective care intră în domeniul lor de aplicare.

¹ <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2010:083:0389:0403:ro:PDF>

Deși normele referitoare la răspunderea furnizorilor de servicii intermediare stabilite în prezentul regulament se concentrează asupra exonerării de răspundere a furnizorilor de servicii intermediare, este important să se reamintească faptul că, deși astfel de furnizori au, în general, un rol important, problema conținutului ilegal online și a activităților ilegale online nu ar trebui abordată exclusiv prin concentrarea asupra răspunderii și responsabilităților acestora. Atunci când este posibil, terții afectați de conținutul ilegal transmis sau stocat online ar trebui să încerce să soluționeze conflictele legate de un astfel de conținut fără a implica furnizorii de servicii intermediare în cauză. Destinatarul serviciului ar trebui să fie trași la răspundere pentru conținutul ilegal pe care îl furnizează și pe care îl pot disemina publicului prin serviciile intermediare, în cazul în care normele aplicabile ale dreptului Uniunii și ale dreptului intern care stabilesc o astfel de răspundere.

Serviciile intermediare acoperă o gamă largă de activități economice care se desfășoară online și care se dezvoltă în mod continuu pentru a asigura o transmitere rapidă, sigură și securizată a informațiilor și pentru a asigura o utilizare ușoară pentru toți participanții la ecosistemul online. De exemplu:

- a) serviciile intermediare de „simplă transmitere” includ categorii generice de servicii, precum internet exchange points, punctele de acces fără fir, rețelele virtuale private, serviciile și rezolverele DNS, registrele de nume de domenii de prim nivel, registratoarele pentru domenii, autoritățile de certificare care eliberează certificate digitale, telefonie VOIP și alte servicii de comunicații interpersonale,
- b) servicii intermediare de „stocare în cache” ca exemplele generice includ doar furnizarea de rețele de distribuție de conținut, de proxy-uri invers sau de proxy-uri de adaptare a conținutului. Astfel de servicii sunt esențiale pentru a asigura o tranziție fără sincope și eficientă a informațiilor furnizate pe internet.
- c) „servicii de găzduire” includ categoriile de servicii precum „cloud computing”, găzduirea de pagini web, serviciile de referențiere cu plată sau serviciile care permit partajarea de informații și de conținut online, inclusiv stocarea și partajarea de fișiere.

Serviciile intermediare pot fi furnizate separat, în cadrul altui tip de serviciu intermediar sau simultan cu alte servicii intermediare. În ce măsură un anumit serviciu constituie un serviciu de „simplă transmitere”, de „stocare în cache” sau de „găzduire” depinde exclusiv de funcțiile sale tehnice, care ar putea evolua în timp, și ar trebui să fie evaluat de la caz la caz.

SCOPUL REGULAMENTULUI

Pentru a proteja și a îmbunătăți funcționarea pieței interne, ar trebui să fie stabilit un set specific de norme obligatorii uniforme, eficace și proporționale la nivelul Uniunii. Prezentul regulament creează condiții favorabile pentru apariția și dezvoltarea serviciilor digitale inovatoare pe piața internă. Este necesar să existe, la nivelul Uniunii, o apropiere a măsurilor normative naționale cu privire la obligațiile care revin furnizorilor de servicii intermediare, pentru a se evita și a se pune capăt fragmentării pieței interne și pentru a se asigura securitatea juridică, reducând astfel incertitudinea pentru dezvoltatori și favorizând interoperabilitatea. Prin aplicarea unor cerințe neutre din punct de vedere tehnologic, inovarea nu ar trebui să fie inhibată, ci stimulată.

Prezentul regulament ar trebui să se aplice furnizorilor anumitor servicii ale societății informaționale, astfel cum sunt definite în Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului, adică oricărui serviciu prestat în mod normal în schimbul unei remunerații, la distanță, prin mijloace electronice și la solicitarea individuală a unui destinatar. În mod particular, prezentul regulament ar trebui să se aplice furnizorilor de servicii intermediare, în special serviciilor intermediare care constau în servicii cunoscute sub denumirea de „simplă transmitere” („mere conduit”), „stocare în cache” („caching”) și „găzduire” („hosting”), având în vedere că creșterea exponențială a utilizării acestor servicii, în principal în scopuri legitime și benefice din punct de vedere social, indiferent de forma lor, a consolidat, de asemenea, rolul acestora în intermedierea și răspândirea de informații și activități ilegale sau dăunătoare.

Regulamentul este menit să unifice în special obligații de diligență furnizorilor de servicii intermediare în ceea ce privește modul în care ar trebui să combată conținutul ilegal, dezinformarea online sau alte riscuri societale. Norme de drept intern divergente au un impact negativ asupra pieței interne. Condițiile de furnizare a serviciilor intermediare pe piața internă ar trebui armonizate, astfel încât să se ofere întreprinderilor acces la noi piețe și oportunități de exploatare a beneficiilor pieței interne, iar consumatorilor și altor destinatari ai serviciului, o gamă mai largă de opțiuni. Utilizatorii comerciali, consumatorii, cât și alți utilizatori sunt considerați, în sensul prezentului regulament, „destinatari ai serviciului”.

Regulamentul armonizează pe deplin normele aplicabile serviciilor intermediare pe piața internă, cu obiectivul de a asigura un mediu online sigur, previzibil și de încredere, împiedicând diseminarea conținutului ilegal online și riscurile societale pe care le poate genera diseminarea dezinformării sau a altor conținuturi, precum și în care drepturile fundamentale consacrate în Cartă sunt protejate în mod eficace și este facilitată inovarea. În consecință, statele membre nu ar trebui să adopte sau să mențină cerințe naționale suplimentare cu privire la aspectele reglementate de prezentul regulament, cu excepția cazului în care acest lucru ar fi prevăzut în mod explicit în prezentul regulament, deoarece ar afecta aplicarea directă și uniformă a normelor pe deplin armonizate aplicabile furnizorilor de servicii intermediare în conformitate cu obiectivele prezentului regulament.

Regulamentul stabilește un set clar, eficace, previzibil și echilibrat de obligații armonizate privind diligența pentru furnizorii de servicii intermediare care asigură atingerea obiectivelor de îmbunătățire a funcționării pieței interne și a asigurării unui mediu online sigur și transparent. Aceste obligații vizează, în special, garantarea diferitelor obiective de politică publică, cum ar fi siguranța și încrederea destinatarilor serviciului, inclusiv a consumatorilor, a

minorilor și a utilizatorilor expuși unui risc deosebit de a fi ținta discursurilor de incitare la ură, a hărțuirii sexuale sau a altor acțiuni discriminatorii, protejarea drepturilor fundamentale relevante consacrate în Cartă, asigurarea unei răspunderi semnificative a furnizorilor respectivi și capacitatea destinatarilor și a altor părți afectate, facilitând în același timp supravegherea necesară de către autoritățile competente.

Din această perspectivă obligațiile de diligență sunt adaptate tipului, dimensiunii și naturii serviciului intermediar în cauză. Prin urmare, putem distinge sintetic obligații imputabile anumitor categorii de subiecți:

- a) **obligații de bază** aplicabile tuturor furnizorilor de servicii intermediare
- b) **obligații** pentru furnizorii serviciilor de găzduire și platformelor online, precum și
- c) **obligații suplimentare** pentru furnizorii de servicii de găzduire și în special pentru furnizorii de platforme online și de platforme online foarte mari și motoare de căutare online foarte mari.

Observăm divizarea obligațiilor după tipul de subiect. Criteriile de încadrare într-o categorie sau alta vor servi drept temei de apreciere a posibilității transpunerii normelor UE. Examinarea detaliată va fi făcută în capitolul următor.

Pentru a evita sarcinile disproporționate, obligațiile suplimentare impuse prin prezentul regulament furnizorilor de platforme online, inclusiv platformelor care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții nu ar trebui să se aplice furnizorilor care se califică drept microîntreprinderi sau întreprinderi mici, în sensul definiției din Recomandarea 2003/361/CE. Totuși, având în vedere că platformele online foarte mari sau motoarele de căutare online foarte mari au o acoperire mai largă și influențează în mai mare măsură modul în care destinatarii serviciului obțin informații și în care comunică online, astfel de furnizori nu ar trebui să beneficieze de excluderea respectivă, indiferent dacă se califică sau s-au calificat de curând drept microîntreprinderi sau întreprinderi mici.

PREVEDERI RELEVANTE DIN PERSPECTIVA TRANSPUNERII

În conformitate cu prevederile alin. (2) al art. 1 regulamentul stabilește norme armonizate cu privire la furnizarea de servicii intermediare pe piața internă. În special, regulamentul stabilește:

- a) un cadru pentru exonerarea condiționată de răspundere a furnizorilor de servicii intermediare;
- b) norme privind obligațiile specifice în materie de diligență, adaptate anumitor categorii specifice de furnizori de servicii intermediare;
- c) norme privind punerea în aplicare și asigurarea respectării prezentului regulament, inclusiv în ceea ce privește cooperarea și coordonarea între autoritățile competente.

Prezentul regulament se aplică serviciilor intermediare oferite destinatarilor serviciului care sunt stabiliți sau sunt situați în Uniune, indiferent de locul în care sunt stabiliți furnizorii serviciilor intermediare respective - alin. (1) al art. 2.

În sensul regulamentului „destinatar al serviciului” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care utilizează un serviciu intermediar, în special cu scopul de a căuta informații sau de a le face accesibile.

„Serviciu intermediar”, în sensul prezentului regulament, înseamnă unul dintre următoarele servicii ale societății informaționale:

- i. un serviciu de „simplă transmitere” („**mere conduit**”), care constă în transmiterea într-o rețea de comunicații a informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului sau în furnizarea accesului la o rețea de comunicații;
- ii. un serviciu de „stocare în cache” („**caching**”), care constă în transmiterea într-o rețea de comunicații a informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului, implicând stocarea automată, intermediară și temporară a informațiilor transmise, singurul scop al efectuării stocării fiind acela de a face mai eficientă transmiterea mai departe a informațiilor către alți destinatari, la cererea acestora;
- iii. un serviciu de „găzduire” („**hosting**”), care constă în stocarea informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului, la cererea acestuia;

A. Asigurarea unui cadru pentru exonerarea condiționată de răspundere a furnizorilor de servicii intermediare:

1) Pentru mere conduit, conform prevederilor art. 4, în cazul în care se furnizează un serviciu al societății informaționale care constă în transmiterea într-o rețea de comunicații a informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului sau în furnizarea accesului la o rețea de comunicații, furnizorul de servicii nu este responsabil pentru informațiile transmise sau accesate, cu condiția ca furnizorul:

- a) să nu inițieze transmiterea;
- b) să nu selecteze destinatarul transmiterii; și
- c) să nu selecteze sau să modifice informațiile care fac obiectul transmiterii.

2) Pentru caching, conform art. 5, în cazul în care se furnizează un serviciu al societății informaționale care constă în transmiterea într-o rețea de comunicații a informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului, furnizorul de servicii nu este responsabil pentru stocarea automată, intermediară și temporară a informațiilor respective, atât timp cât stocarea servește

exclusiv pentru a face mai eficientă sau mai sigură transmiterea mai departe a informațiilor către alți destinatari ai serviciului, la cererea acestora, cu condiția ca furnizorul:

- a. să nu modifice informațiile;
- b. să respecte condițiile de acces la informație;
- c. să se conformeze normelor privind actualizarea informației, precizate într-un mod recunoscut și folosit pe scară largă în industrie;
- d. să nu împiedice folosirea licită a tehnologiei, recunoscută și folosită pe scară largă în industrie, în scopul de a obține date privind utilizarea informației; și
- e. să acționeze prompt pentru a elimina informațiile pe care le-a stocat sau pentru a bloca accesul la acestea de îndată ce ia cunoștință efectiv de faptul că informațiile aflate la originea transmiterii au fost eliminate din rețea ori accesul la acestea a fost blocat sau de faptul că o autoritate judiciară sau administrativă a dispus eliminarea informațiilor respective sau blocarea accesului la acestea.

3) Pentru hosting, conform art.6, în cazul în care se furnizează un serviciu al societății informaționale care constă în stocarea informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului, furnizorul serviciului nu este responsabil pentru informațiile stocate la cererea unui destinatar al serviciului, cu condiția ca furnizorul:

- a. să nu aibă cunoștință efectiv despre activitatea ilegală sau conținutul ilegal, iar în ceea ce privește acțiunile în despăgubiri, să nu aibă cunoștință de fapte sau circumstanțe din care să rezulte caracterul ilegal al activității sau al conținutului; sau
- b. din momentul în care ia cunoștință de aceste aspecte, să acționeze prompt pentru a elimina conținutul ilegal sau pentru a bloca accesul la acesta.

Toate prevederile de mai sus au excepții de neaplicare pentru anumite situații.

Una din prevederile relevante (art. 8) stabilește că furnizorilor de servicii intermediare nu li se impune o obligație generală de monitorizare a informațiilor pe care furnizorii de servicii intermediare le transmit sau le stochează și nici obligația de a căuta în mod activ fapte sau circumstanțe care să indice activități ilegale.

Furnizorii de servicii de intermediere pot primi ordine de a acționa de la autorități (i) de a acționa împotriva unui anumit element sau a mai multor elemente de conținut ilegal așa cum prevede art. 9 și (ii) de a furniza o anumită informație cu privire la unul sau mai mulți destinatari individuali ai serviciului conform art. 10. Ordinele de a acționa pot fi emise de autoritățile judiciare sau administrative naționale relevante în temeiul dreptului aplicabil al Uniunii sau al dreptului intern aplicabil care este conform cu dreptul Uniunii.

B. Dispoziții aplicabile tuturor furnizorilor de servicii intermediare

1. În conformitate cu art. 11 și 12 furnizorii de servicii intermediare desemnează puncte unice de contact:

- a) care să le permită să comunice direct, prin mijloace electronice, cu autoritățile statelor membre, cu Comisia și cu Comitetul european pentru servicii digitale în vederea aplicării prezentului regulament;
- b) care să permită destinatarului serviciului să comunice direct și rapid cu aceștia, prin mijloace electronice și într-un mod ușor de utilizat, inclusiv permițând destinatarilor serviciului să aleagă mijloacele de comunicare, care nu se bazează exclusiv pe instrumente automatizate.

Informațiile necesare pentru a identifica și a comunica cu ușurință cu punctele unice de contact se fac publice.

2. În conformitate cu art. 13 furnizorii de servicii intermediare care nu sunt stabiliți în Uniune, dar care oferă servicii în Uniune desemnează în scris o persoană juridică sau fizică care să acționeze ca reprezentant legal al acestora în unul dintre statele membre în care furnizorul își oferă serviciile. Reprezentantul legal este un punct de contact suplimentar pentru autorități și poate fi tras la răspundere pentru nerespectarea obligațiilor prevăzute în prezentul regulament.

3. Furnizorii de servicii intermediare, în temeiul art. 14, includ, în condițiile lor generale de utilizare, informații cu privire la orice restricții pe care le impun în legătură cu utilizarea serviciului lor în ceea ce privește informațiile furnizate de destinatarul serviciului. Informațiile respective includ informații cu privire la politicile, procedurile, măsurile și instrumentele utilizate în scopul moderării conținutului, inclusiv procesul decizional algoritmic și verificarea de către o persoană, precum și cu privire la regulamentul de procedură al sistemului lor intern de soluționare a plângerilor. Informațiile respective sunt prezentate într-un limbaj clar, simplu, inteligibil, accesibil și lipsit de ambiguitate și se pun la dispoziția publicului într-un format ușor accesibil și care poate fi citit automat.

4. În conformitate cu art. 15, furnizorul de servicii de intermediere are obligația de raportare în materie de transparentă și pun în acest sens la dispoziția publicului, într-un format care poate fi citit automat și într-un mod ușor accesibil, cel puțin o dată pe an, rapoarte clare și ușor de înțeles cu privire la orice moderare a conținutului pe care au efectuat-o în perioada relevantă. Rapoartele respective includ, informații privind diverse aspecte. Furnizorii de platforme online au obligația de a raporta informații suplimentare în temeiul art. 24.

Obligația de raportare nu se aplică furnizorilor de servicii intermediare care se califică drept microîntreprinderi sau întreprinderi mici în sensul definiției din Recomandarea 2003/361/CE și care nu sunt platforme online foarte mari în sensul articolului 33 din prezentul regulament.

C. Dispoziții suplimentare aplicabile furnizorilor de servicii de găzduire, inclusiv platformelor online

1. Furnizorii de servicii de găzduire, în temeiul art. 16, instituie mecanisme care să permită oricărei persoane fizice sau entități să notifice furnizorului prezența în cadrul serviciului pe care îl oferă a anumitor informații pe care persoana sau entitatea respectivă le consideră a constitui conținut ilegal. Mecanismele respective trebuie să fie ușor de accesat și de utilizat și permit transmiterea notificărilor exclusiv prin mijloace electronice.

2. În conformitate cu art. 17, furnizorii de servicii de găzduire furnizează oricărui destinatar afectat al serviciului o expunere de motive clară și specifică pentru restricții impuse pe motiv că informațiile furnizate de destinatarul serviciului constituie conținut ilegal sau sunt incompatibile cu condițiile generale de utilizare ale acestora, acestea fiind:

- a. orice restricții privind vizibilitatea anumitor informații furnizate de destinatarul serviciului, inclusiv eliminarea conținutului, blocarea accesului la conținut sau retrogradarea conținutului;
- b. suspendarea, sistarea sau alte restricții ale plăților monetare;
- c. suspendarea sau sistarea totală sau parțială a furnizării serviciului;
- d. suspendarea sau închiderea contului destinatarului serviciului.

3. În conformitate cu art. 18 în cazul în care un furnizor de servicii de găzduire ia cunoștință de o informație care creează suspiciunea că a avut loc, are loc sau este probabil să aibă loc o infracțiune care implică o amenințare la adresa vieții sau a siguranței uneia sau

mai multor persoane, furnizorul informează cu promptitudine autoritățile de aplicare a legii sau autoritățile judiciare ale statului membru sau ale statelor membre în cauză cu privire la suspiciunea sa și furnizează toate informațiile relevante disponibile.

D. Dispoziții suplimentare aplicabile furnizorilor de platforme online

Normele aferente prezentei secțiuni din regulament nu se aplică furnizorilor de platforme online care se califică drept microîntreprinderi sau întreprinderi mici, în sensul definiției din Recomandarea 2003/361/CE, existând și anumite excepții.

1. Furnizorii de platforme online instituie un sistem intern de soluționare a plângerilor prin oferirea destinatarilor serviciului, inclusiv persoanelor fizice sau entităților care au transmis o notificare, acces la un sistem intern eficace de soluționare a plângerilor, care să le permită acestora să depună plângeri pe cale electronică și în mod gratuit, în legătură cu deciziile luate de furnizorul platformei online la primirea unei notificări sau în legătură cu următoarele decizii luate de furnizorul platformei online pe motiv că informațiile furnizate de destinatari constituie conținut ilegal sau sunt incompatibile cu condițiile lor generale de utilizare:

- a. deciziile de a elimina sau nu informațiile, de a bloca sau nu accesul la acestea ori de a restrânge sau nu vizibilitatea lor;
- b. deciziile de a suspenda sau nu ori de a sista sau nu furnizarea serviciului către destinatari, integral sau parțial;
- c. deciziile de a suspenda sau nu ori de a închide sau nu contul destinatarilor;
- d. deciziile de a suspenda sau nu, de a sista sau nu ori de a restricționa sau nu în alt mod capacitatea de a monetiza informațiile furnizate de destinatari.

În cazul adoptării deciziilor menționate supra, conform art. 21, destinatarii serviciului, inclusiv persoanele fizice sau entitățile care au transmis notificări, au dreptul de a opta pentru orice organism de soluționare extrajudiciară a litigiilor în vederea soluționării litigiilor legate de deciziile respective, inclusiv a plângerilor care nu au fost soluționate prin intermediul sistemului intern de soluționare a plângerilor menționat la articolul respectiv.

2. Regulamentul, la art. 23, instituie anumite măsuri și norme de protecție împotriva utilizării abuzive. Astfel, furnizorii de platforme online pot să:

- a) suspende, pe o perioadă rezonabilă de timp și după ce au emis în prealabil un avertisment, furnizarea serviciilor lor către destinatarii serviciului care furnizează frecvent conținut care este în mod vădit ilegal;
- b) suspende pe o perioadă rezonabilă de timp și după ce au emis în prealabil un avertisment, prelucrarea notificărilor și a plângerilor transmise prin intermediul mecanismelor de notificare și de acțiune și al sistemelor interne de soluționare a plângerilor menționate de către persoanele fizice sau entitățile ori de către reclamanții care transmit frecvent notificări sau plângeri care sunt în mod vădit nefondate.

În acest sens, furnizorii de platforme online stabilesc, în mod clar și detaliat, în condițiile lor generale de utilizare, politica lor în ceea ce privește utilizarea și dau exemple privind faptele și circumstanțele pe care le iau în considerare atunci când evaluează dacă anumite comportamente constituie utilizare abuzivă și durata suspendării.

3. Interfețele online, urmează a fi organizate, proiectate și exploatate într-un mod care nu induc în eroare sau manipulează destinatarii serviciilor lor, ori într-un mod care denaturează semnificativ ori afectează semnificativ în alt mod capacitatea destinatarilor serviciului lor de

a lua decizii libere și în cunoștință de cauză. Precum și să ofere date relevante precum cele prevăzute la art. 31.

4. Furnizorii de platforme online urmează să întreprindă măsuri de claritate privind publicitatea (comunicări cu caracter publicitar) și să asigure o transparență privind principalii parametri utilizați în sistemele lor de recomandare astfel precum este stabilit la art. 26 și 27.

E. Dispoziții suplimentare aplicabile furnizorilor de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții

Secțiunea respectivă nu se aplică furnizorilor de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții care se califică drept microîntreprinderi sau întreprinderi mici în sensul definiției din Recomandarea 2003/361/CE.

Furnizorii de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții se asigură că comercianții pot utiliza respectivele platforme online pentru a promova mesaje privind produsele sau serviciile ori pentru a oferi produse sau servicii consumatorilor situați în Uniune doar dacă, înainte de utilizarea serviciilor lor în scopurile respective, aceștia au obținut următoarele informații, dacă sunt aplicabile în cazul comerciantului: (a) numele, adresa, numărul de telefon și adresa de e-mail ale comerciantului; (b) o copie a documentului de identificare al comerciantului sau orice altă identificare electronică, în sensul definiției de la articolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului; (c) coordonatele contului de plată ale comerciantului; (d) în cazul în care comerciantul este înregistrat într-un registru de comerț sau un registru public similar, registrul de comerț în care comerciantul este înregistrat și numărul de înregistrare sau mijlocul echivalent de identificare din registrul respectiv; (e) o autocertificare a comerciantului care se angajează să ofere numai produse sau servicii care respectă normele aplicabile ale dreptului Uniunii.

F. Obligații suplimentare impuse furnizorilor de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari în vederea gestionării riscurilor sistemice

Secțiunea 5 din Capitolul III a Regulamentului stabilește prevederi aplicabile unor subiecți care corespund anumitor criterii care le clasifică ca foarte mari. Normele materiale și cele de procedură urmează a fi examinate din perspectiva transpunerii pornind de la caracteristicile respective și autoritățile implicate.

Astfel, secțiunea se aplică platformelor online și motoarelor de căutare online care au un număr mediu lunar de destinatari activi ai serviciilor în Uniune mai mare sau egal cu 45 de milioane și care sunt desemnate drept platforme online foarte mari sau motoare de căutare online foarte mari de către Comisie prin adoptarea unei decizii, după consultarea statului membru de stabilire sau după luarea în considerare a informațiilor furnizate de coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire.

Comisia adoptă acte delegate prin care ajustează numărul astfel încât să corespundă unui procent de 10 % din populația Uniunii în anul în care adoptă actul delegat, rotunjit în sus sau în jos astfel încât numărul să poată fi exprimat în milioane.

Obligațiile stabilite pentru furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte sunt realizabile fără a avea un impact asupra bunăstării acestora datorită mărimii întreprinderii respective. Aceste obligații cuprind sintetic:

1. Evaluarea riscurilor - furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari identifică, analizează și evaluează cu diligență orice riscuri sistemice din cadrul Uniunii care sunt cauzate de proiectarea sau de funcționarea serviciilor lor și a sistemelor lor aferente, inclusiv a sistemelor algoritmice, sau de utilizarea serviciilor lor (art. 34).

2. Atenuarea riscurilor - furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari instituie măsuri de atenuare rezonabile, proporționale și eficiente, adaptate la riscurile sistemice specifice identificate în temeiul articolului 34, acordând o atenție deosebită impactului măsurilor respective asupra drepturilor fundamentale.

3. Mecanismul de răspuns în situații de criză – unde, în cazul apariției unei crize, Comisia, acționând la recomandarea comitetului, poate adopta o decizie prin care să solicite unuia sau mai multor furnizori de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari să pună în aplicare una sau mai multe acțiuni. În acest sens, se consideră că a avut loc o criză în cazul în care circumstanțe extraordinare dau naștere unei amenințări grave la adresa siguranței publice sau a sănătății publice în Uniune sau în părți semnificative ale teritoriului acesteia.

4. Auditul independent - Furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari fac obiectul, pe propria cheltuială și cel puțin o dată pe an, al unor audituri independente de evaluare a conformității cu anumite prevederi ale regulamentului.

5. Cerințe suplimentare în materie de transparență a publicității online - Furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari care prezintă comunicări cu caracter publicitar pe interfețele lor online compilează și pun la dispoziția publicului, într-o secțiune specifică a interfeței lor online un registru care să conțină informații privind conținutul comunicării și persoana în numele căreia este prezentată comunicarea.

6. Accesul la date și controlul acestora - furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari îi oferă coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire sau Comisiei, la cererea motivată a acestora și într-un termen rezonabil, indicat în cererea respectivă, acces la datele necesare pentru monitorizarea și evaluarea respectării prezentului regulament.

7. Funcția de conformitate - furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari introduc o funcție de conformitate, care este independentă de funcțiile operaționale și este compusă din unul sau mai mulți responsabili de conformitate, inclusiv din responsabilul principal al funcției de conformitate. Respectiva funcție de conformitate dispune de autoritate, statut și resurse suficiente, precum și de acces la organul de conducere al furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare pentru a monitoriza respectarea de către furnizorul respectiv a prezentului regulament.

8. Taxa de supraveghere - Comisia le aplică furnizorilor de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari (i) o taxă anuală de supraveghere odată cu desemnarea, și (ii) o taxă anuală de supraveghere prin raportare la fiecare serviciu pentru care au fost desemnați. Mărimea taxei este decisă de comisie pentru primul caz ca să acopere cheltuielile de supraveghere, iar taxa anuală pentru fiecare furnizor în baza actului delegat adoptat.

G. Autoritățile competente și coordonatorii naționali ai serviciilor digitale

1. Statele membre desemnează una sau mai multe autorități competente ca fiind responsabile cu supravegherea furnizorilor de servicii intermediare și asigurarea respectării prezentului regulament. Una dintre autoritățile competente se desemnează în calitate de coordonator al serviciilor digitale. Coordonatorul serviciilor digitale este responsabil de toate

aspectele legate de supraveghere și de asigurarea respectării prezentului regulament în statul membru respectiv.

Statele membre se asigură că coordonatorii serviciilor digitale își îndeplinesc sarcinile care le revin în temeiul prezentului regulament în mod imparțial, transparent și în timp util. Statele membre se asigură că coordonatorii serviciilor digitale dispun de toate resursele necesare pentru a-și îndeplini sarcinile, inclusiv de resurse tehnice, financiare și umane suficiente pentru a-i supraveghea în mod adecvat pe toți furnizorii de servicii intermediare care intră în sfera lor de competență.

Coordonatorii serviciilor digitale întocmesc rapoarte anuale cu privire la activitățile lor desfășurate.

Statele membre desemnează coordonatorii serviciilor digitale până la 17 februarie 2024

Printre competențele coordonatorului serviciilor digitale se enumeră:

- 1) solicitarea de prezentare de informații;
- 2) de a efectua sau de a solicita unei autorități judiciare din statul lor membru să dispună inspecții;
- 3) de a dispune încetarea încălcărilor;
- 4) de a impune amenzi și penalități cu titlu cominatoriu sau de a solicita unei autorități judiciare din statul lor membru să facă acest lucru;

2. În temeiul art. 52 statele membre adoptă normele privind sanctiunile care se aplică în cazul nerespectării prezentului regulament de către furnizorii de servicii intermediare. Sanctiunile trebuie să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare.

Cuantumul maxim al amenzilor care pot fi impuse pentru:

- a) nerespectarea unei obligații prevăzute în prezentul regulament este de 6 % din cifra de afaceri anuală la nivel mondial înregistrată în exercițiul financiar precedent de furnizorul de servicii intermediare în cauză;
- b) pentru furnizarea de informații incorecte, incomplete sau care induc în eroare, pentru lipsa unui răspuns sau pentru neredarea informațiilor incorecte, incomplete sau care induc în eroare și pentru refuzul de a se supune unei inspecții este de 1 % din venitul anual sau din cifra de afaceri anuală la nivel mondial înregistrat(ă) în exercițiul financiar precedent de furnizorul de servicii intermediare sau de persoana în cauză.

Este de menționat caracterul global al bazei de calcul pentru amendă - venitul anual sau din cifra de afaceri anuală la nivel mondial înregistrat(ă) în exercițiul financiar precedent, care poate fi interpretată în sensul uneia din caracteristicile subiecților vizați de norma juridică. Se presupune că furnizorul de servicii intermediare este un jucător global.

3. Destinatarul serviciului, precum și orice organism, organizație sau asociație mandatată să exercite în numele lor drepturile conferite de prezentul regulament au dreptul de a depune o plângere împotriva furnizorilor de servicii intermediare, invocând o încălcare a prezentului regulament, la coordonatorul serviciilor digitale din statul membru în care este situat sau stabilit destinatarul serviciului.

H. Competențele autorităților

1. Competențele autorităților în aplicarea regulamentului sunt împărțite între statele membre și Comisie fiind dependente și de locul de stabilire a furnizorului de servicii intermediare în baza art. 56:

- 1) Statul membru în care se află locul principal de stabilire al furnizorului de servicii intermediare are competența exclusivă de a supraveghea și a asigura respectarea prezentului regulament, cu excepția competențelor prevăzute pentru Comisie.
- 2) Comisia are competența exclusivă de a supraveghea și a asigura respectarea capitolului III secțiunea 5, privind furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari.

În cazul în care un furnizor de servicii intermediare nu este stabilit în Uniune, competența de a supraveghea și de a asigura respectarea obligațiilor relevante din prezentul regulament revine statului membru în care își are reședința sau este stabilit reprezentantul său legal sau Comisiei, după caz.

Totodată, în cazul în care un furnizor de servicii intermediare nu numește un reprezentant legal în conformitate cu articolul 13, toate statele membre și, în cazul unui furnizor al unei platforme online foarte mari sau al unui motor de căutare online foarte mare Comisia, au competența de a supraveghea și a asigura respectarea normelor în conformitate cu prezentul articol. Este de menționat că, atunci când un coordonator al serviciilor digitale intenționează să își exercite competențele în situația descrisă, acesta notifică toți ceilalți coordonatori ai serviciilor digitale și Comisia.

2. Regulile de procedură, art. 57, presupun că Coordonatorii serviciilor digitale și Comisia cooperează strâns și își oferă reciproc asistență în vederea aplicării prezentului regulament în mod coerent și eficient. Asistența reciprocă include, în special, schimbul de informații și obligația coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire de a informa toți coordonatorii serviciilor digitale din țările de destinație, comitetul și Comisia cu privire la deschiderea unei investigații și la intenția de a lua o decizie finală, inclusiv evaluarea sa, cu privire la un anumit furnizor de servicii intermediare. Coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire poate lansa și conduce investigații comune cu participarea unuia sau mai multor coordonatori ai serviciilor digitale implicați.

3. Regulamentul prevede instituirea unor instituții la nivel de comunitate. Comitetul european pentru servicii digitale - un grup consultativ independent al coordonatorilor serviciilor digitale cu atribuții în materie de supraveghere a furnizorilor de servicii intermediare, menit să furnizeze consiliere coordonatorilor serviciilor digitale și Comisiei. Comitetul este format din coordonatorii serviciilor digitale, care sunt reprezentați de înalți funcționari. Nedesemnarea de către unul sau mai multe dintre statele membre a unui coordonator al serviciilor digitale nu împiedică executarea de către comitet a sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament.

CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI

Vedem posibilă transpunerea parțială a regulamentului care urmează a fi evaluată cu considerarea următoarelor elemente.

A. Evitarea părților care se referă la spațiul UE și atribuțiile exclusive ale Comisiei

După cum s-a constatat din analiza textului regulamentului Comisia are drepturi speciale privind anumiți subiecți (furnizorilor de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari) precum desemnarea acestora, inclusiv stabilirea unei taxe speciale, și aplicarea de amenzi. Totodată, statele membre urmează să desemneze autorități competente și în special un coordonator al serviciilor digitale care va fi responsabil de supravegherea aplicării regulamentului pe teritoriul național dar și participa în procesele relevante la nivel de uniune, să stabilească amenzi pentru încălcarea prevederilor prezentului regulament fără a fi specificate însă diferențieri pe categorii de subiecți, fiind specificat la alin. (1) al art. 52 că statele membre adoptă normele privind sancțiunile care se aplică în cazul nerespectării prezentului regulament de către furnizorii de servicii intermediare din sfera lor de competență, ceea ce poate fi interpretat în sensul aplicării de sancțiuni acolo unde nu le aplică Comisia.

Imposibilitatea transpunerii aferente furnizorilor mari vine și din dimensiunea acestora care urmează să aibă un aflax de destinatari de circa 10% din populația uniunii – 45 mil. O eventuală aplicare a procentajului respectiv pentru Republica Moldova ar însemna că un furnizor ar fi considerat foarte mare la un aflax de circa 400 mii. Astfel un întreprinzător cu un aflax de clienți mult mai mic comparativ cu cerința europeană ar fi supus acelorași obligații, taxe și cerințe, inclusiv amenzilor corespunzătoare, fapt care ar constitui o abordare inechitabilă privind furnizorii naționali și o povară nejustificată atât ca cheltuieli cât și efort om/oră, iar în cazul furnizorilor către piața națională ar putea crea riscuri de abandonare a pieței dat fiind că veniturile potențiale ar putea fi insuficiente pentru acoperirea cheltuielilor de conformare.

Republica Moldova urmează să urmărească evoluțiile pe subiect în vederea aprecierii potențialelor modificări ale acestuia ca obiect pentru transpunere. Normele regulamentului, avînd o dată recentă de adoptare, din perspectiva evoluției aquis-lui European, vor putea fi supuse reexaminării urmare procesului de monitorizare a evoluției implementării acestuia la nivel European.

Din punct de vedere conceptual, dat fiind ca este un regulament, acesta se va aplica direct la momentul aderării la spațiul European urmînd a fi setate către acel moment procedurile interne. Vedem oportună în acest sens crearea sau desemnarea autorității naționale care va fi responsabilă de monitorizare și aptă de a se încadra în activitatea la nivel de uniune la momentul potrivit. Aici urmează a fi considerat aspectul impactului bugetar.

Considerînd data recentă de adoptare nu avem o practică a implementării, studii sau statistici concludente, care ar oferi repere demne de analiză în vederea aprecierii unei alte opțiuni privind modul de transpunere a Regulamentului în câmpul juridic național.

Menționăm că, Comisia realizează:

- evaluare și prezintă un raport Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European cu privire la efectul potențial al prezentului regulament asupra dezvoltării și a creșterii economice a întreprinderilor mici și mijlocii până la 18 februarie 2027;

- evaluare a prezentului regulament și prezintă un raport Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European până la 17 noiembrie 2027, și, ulterior, din cinci în cinci ani;
- până la 17 noiembrie 2025, o evaluare și prezintă un raport Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European cu privire la: (a) aplicarea articolului 33 (foarte mari), inclusiv domeniul de aplicare al furnizorilor de servicii intermediare care fac obiectul obligațiilor prevăzute în capitolul III secțiunea 5 din prezentul regulament; (b) interacțiunea dintre prezentul regulament și alte acte juridice, în special actele menționate la articolul 2 alineatele (3) și (4).

Din aceste raționamente vedem improprie transpunerea prevederilor aplicabile furnizorilor de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari.

B. Aspecte de considerat pentru transpunere

Transpunerea este condiționată de clarificarea a 3 subiecte:

1. Dimensiunea întreprinderilor

Regulamentul prevede inaplicabilitatea unor obligații furnizorilor care se califică drept microîntreprinderi sau întreprinderi mici, în sensul definiției din Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei. Caracteristicile IMM din recomandare sunt diferite de cele naționale stabilite de Legea nr. 179/2016 cu privire la întreprinderile mici și mijlocii.

În RM se definesc ca fiind întreprinderi micro și mici întreprinderile care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) întreprinderi micro – întreprinderi care au cel mult 9 salariați, realizează o cifră anuală de afaceri de până la 18 milioane de lei (900 mii EURO) sau dețin active totale de până la 18 milioane de lei;
- b) întreprinderi mici – întreprinderi care au cel mult 49 de salariați, realizează o cifră anuală de afaceri de până la 50 de milioane de lei (2,5 mil. EURO) sau dețin active totale de până la 50 de milioane de lei;

Prin comparație cu recomandarea UE există o similitudine din perspectiva numărului de angajați existând o discrepanță esențială în partea ce ține de veniturile realizate care este limitată în cazul UE la 10 mil EURO pentru întreprinderi mici și 2 mil EURO pentru cele micro.

Din această perspectivă se iscă necesitatea identificării unei soluții. Dacă să admitem că ajustarea legislației naționale la acest capitol per ansamblu, adică prin modificarea Legii nr. 179/2016, poate comporta anumite deficiențe din perspectiva impactului asupra mai multor domenii în special cel bugetar (impozite și evidență fiscală), atunci ar fi oportună stabilirea criteriilor conforme recomandării UE doar pentru subiecții vizați de actul de transpunere a Regulamentului.

2. Selectarea autorității competente și stabilirea amenzilor

Desemnarea autorității competente naționale derivă din necesitatea de a monitoriza evoluția evenimentelor pe domeniu și pentru situația în care se va decide transpunerea parțială a regulamentului. Domeniul de aplicare este unul complex fiind relevant atât aspectul profesional cât și cel concurențial. Considerăm totuși că aprecierea conformării unor cerințe naționale de transpunere a regulamentului ar fi lesne unei autorități specializate domeniului.

3. Asigurarea echității între furnizorii naționali și cei din afara Republicii Moldova.

Una din cerințele de bază pentru furnizori este desemnarea unei persoane de contact (reprezentant) pe teritoriul unde este livrat serviciul. Este plauzibil ca furnizorii de talie mondială să desconsidere necesitatea respectării acestei cerințe din perspectiva irelevanței pieței din Republica Moldova, iar continuarea furnizării serviciului fără a se conforma ar presupune necesitatea aplicării unei amenzi, fapt care comportă riscuri majore de sistare a serviciilor către RM.

Astfel, odată instituite, cerințele față de toți furnizorii atât naționali cât și din afară riscă să se aplice *de facto* doar pentru cei naționali fiind instituit un dezechilibru. Mai mult sistarea unor anumite servicii intermediare din afară ar compromite în esență posibilitatea operării în mediul online.

Transpunerea prevederilor de ordin general poate comporta beneficii pentru:

1. **Furnizor.** Se va stabili un cadru pentru exonerarea condiționată de răspundere a furnizorilor de servicii intermediare este benefic pentru întreprinzătorii care furnizează servicii de intermediere fiind exonați în anumite condiții de răspundere pentru conținutul datelor furnizate de destinatar.
2. **Destinatar.** Se va stabili un cadru pentru necesitatea includerii în termeni și condiții a unor prevederi clare privind condițiile sistării serviciului ceea ce va permite aprecierea comportamentului de urmat în vederea evitării unei sistări.
3. **Social general,** prin care se va ridica gradul de prudență și informare privind conținutul potențial ilegal.

Considerând scopul și obiectivele regulamentului vedem plauzibilă transpunerea prevederilor aferente obligațiilor de ordin general și cele speciale raportate la dimensiunea furnizorului după cerința europeană opozabile furnizorului de servicii intermediare.

Totodată, considerăm că necesită o atenție sporită subiectul instituirii amenzilor. În cazul deciziei privind instituirea acestora vedem plauzibilă aplanarea în tip intrarea în vigoare a normelor respective.